

Alfa univerzitet, Beograd

UDK 323.12(411.16):1(049.32)
27-67:26(049.32)

IZMEĐU SAMOOČIGLEDNOSTI I ARGUMENTACIJE: PONOVNO O ANTISEMITSKOM DISKURSU

Sažetak: *Kada sam stavove koje zastupa Zoran Kindić označio kao samoočigledno antisemitske, on je ustvrdio da njemu, i izvesnim neimenovanim osobama koje je pitao za mišljenje, to nije samoočigledno. Tražio je da za tu ocenu ponudim argument. U ovom tekstu izlažem takav argument.*

Ključne reči: Jevreji, antisemitizam, samoočiglednost, argumentacija

Povodom moje tvrdnje da mi antisemitizam njegovih stavova o tome da je većina jevrejskog naroda razapela Isusa izgleda samoočigledan¹, Zoran Kindić je odgovorio da njemu to ne izgleda samoočigledno. Kaže i da se obratio nekim neimenovanim osobama, uglavnom hrišćanskim vernicima, i da njima to takođe nije bilo samoočigledno, te da su rekle da i same misle isto što i on.

Uopšte ne sumnjam da je našao istomišljenike. On je međutim i sam svestan da u ovom posezanju za metodom eksperimentalne filozofije postoji ozbiljna metodološka manjkavost:

„Doduše, neko bi mogao da primeti da je izbor osoba koje sam pitao za mišljenje pristrasan, budući da sam se obraćao uglavnom hrišćanskim vernicima. Ne osporavajući valjanost takve primedbe, smatram da na nju, bar ovom prilikom, ne moram da

¹ Prnjat A., Antisemitski diskurs kao jezičko-ekspresivni paternalizam, *Kultura* br. 134, 2012, str. 396

odgovorim, jer se sam Aleksandar Prnjat, koji me optužuje za antisemitizam, deklarisao kao hrišćanski vernik“².

Zaista bi bilo bolje da je pitao Jevreje da li im njegovi stavovi zvuče uvredljivo i antisemitski. Što se tiče stava da na takvu primedbu bar ovom prilikom ne mora da odgovara - jer sam se ja deklarisao kao hrišćanski vernik – zaista ne vidim na koji način bi ga to oslobođalo od potrebe da odgovori na primedbu.

A sada, u vezi njegovog prigovora da se nisam potrudio da ponudim argument da su stavovi koje zastupa antisemitski, iznosim traženi argument:

- (1) Uvredljiv govor o jevrejskom narodu je antisemitski diskurs.
- (2) Govoriti o Jevrejima kao o „Bogoubicama“ je uvredljivo.
- (3) Kindić tvrdi da su Jevreji razapeli Hrista.³
- (4) Oni koji su razapeli Hrista su Bogoubice.
- (5) Dakle, Kindić tvrdi da su Jevreji Bogoubice.
- (6) Dakle, Kindić uvredljivo govoriti o jevrejskom narodu.
- (7) Kindićeva izjava spada u antisemitski diskurs.

Ja naravno verujem da je govoriti o Jevrejima kao „Bogoubicama“ uvredljivo, ali da Kindić ne bi ponovo pisao: „Možda to zvuči suviše grubo za nežne uši politički korektnih teoretičara, ali to je sadržina hrišćanskog verovanja...“⁴, i da ne bih ponovo čitao o „duhu političke korektnosti kojem se Prnjat kao teoretičar priklonio“⁵ (uz istovremene opaske o opasnostima od

2 Kindić Z., Prilog kritici antisemitizma, *Kultura* br. 135, 2012, str. 330.

3 „Ne samo da su razapeli Hrista, nego je i većina jevrejskog naroda...“ (Kindić Z., Mesijanska ideja u novovekovnom judaizmu, *Filozofija i društvo*, vol 20 br.1, 2009, str. 50). Ovaj stav je ponovio u tekstu u kojem odbacuje karakterizaciju tog stava kao antisemitskog. (Upor. Kindić Z., Kritički osrvt na razlikovanje znanja i vere, *Kultura* br. 134, 2012, str. 388-389). U sledećem pokušaju da objasni kako ne zastupa antisemitske stavove i po treći put ga bez ografe citira. (Upor. Kindić Z., Prilog kritici antisemitizma, *Kultura* br. 135, 2012, str. 330) U ovom tekstu medutim dodaje još jednu formulaciju koja glasi da je „većina jevrejskog naroda pogrešila time što se saglasila da on bude raspet na krstu“ (Kindić Z., Prilog kritici antisemitizma, *Kultura* br. 135, 2012, str.331). Neću tražiti od Kindića da kaže gde se i kada odvijao taj referendum na kojem se većina jevrejskog naroda saglasila sa razapinjanjem na krstu.

4 Upor. Kindić Z., Prilog kritici antisemitizma, *Kultura* br. 135, 2012, str. 330.

5 Ibid., str. 331.

„diktata političke korektnosti u teorijskoj sferi”⁶, kao i opasnostima od „ugrožavanja slobode javne upotrebe uma”⁷), podsetiću da i on priznaje da je govor o Jevrejima kao Bogoubicama uvredljiv. Naime, Kindić govoreći o judaističkom shvatanju da Isus nije Mesija već varalica kaže: „Takva tvrdnja svakako je uvredljiva za hrišćane, u najmanju ruku kao i o ona o Jevrejima kao ‚Bogoubicama’”⁸. Zato se stav (2) izloženog argumenta može proširiti, tako da sada glasi:

- (2') Kindić i sam kaže da je govoriti o Jevrejima kao o Bogoubicama uvredljivo.

U tom slučaju bi stav (5) glasio ovako:

- (5') Dakle, Kindić uvredljivo govoriti o jevrejskom narodu, čak i po svojim sopstvenim kriterijumima.

Nadam se da ovaj argument pokazuje da su stavovi koje Zoran Kindić zastupa antisemitski i onima kojima to nije bilo samoočigledno.

LITERATURA:

Kindić Z., Mesijanska ideja u novovekovnom judaizmu, *Filozofija i društvo*, vol. 20 br.1, 2009, str. 49-68.

Kindić Z., Kritički osrvt na razlikovanje znanja i vere, *Kultura* br. 134, 2012, str. 388-394.

Kindić Z., Prilog kritici antisemitizma, *Kultura* br. 135, 2012, str. 329-332.

Prnjat A., Antisemitski diskurs kao jezičko-ekspresivni paternalizam, *Kultura* br. 134, 2012, str. 395-400.

Aleksandar Prnjat
Alfa University, Belgrade

BETWEEN SELF-EVIDENCE AND ARGUMENTATION: FURTHER ON ANTI-SEMITIC DISCOURSE

Abstract

When I called Zoran Kindić’s views self-evidently anti-Semitic, Kindić argued that this was not self-evident to him nor to a number of unnamed people whose opinions he had sought. He asked me to offer an argument in order to support my claim. In this paper I am presenting the argument.

Key words: Jews, anti-semitism, self-evidence, argumentation

6 Ibid., str. 332.

7 Ibid.

8 Upor. Kindić Z., Kritički osrvt na razlikovanje znanja i vere, *Kultura* br. 134, 2012, str. 399.